

РЕШЕНИЕ

№ 1105

гр. Плевен, 26.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Св. Найденова

при участието на секретаря **ЦЕЦКА С. ШУТЕВА**
като разгледа докладваното от Вера Св. Найденова Гражданско дело № 20234430101405 по описа за 2023 година

Пред РС Плевен е депозирана искова молба от И. П. П., ЕГН *****, и Р. К. И., ЕГН *****, двамата от ***, чрез адв.Н.Д. от ПАК, против П. И. П., ЕГН *****, от ***. В молбата се твърди, че с договор от 01.09.2006 г., обективиран в нот.акт №42, том V, рег.№5510, н.д.№373 от 2006 г. на нотариус *** И., ищите дарили на ответника следния недвижим имот – ап.№14, находящ се в ***, на шестия етаж, състоящ се от две спални, хол, столова, кухня, баня, клозет, с изложение изток, запад, север, с площ от 100 кв.м., при съсед: отдолу – ***, от горе – ***, юг – ***, изток, запад и север – двор, заедно с принадлежащите към апартамента избено помещение във вътрешната страна на мазето с площ от 7 кв.м., при съсед:***, *** и коридор, както и таванско помещение в западната страна на тава от 7 кв.м., при съсед: ***, общо помещение и коридор, заедно с 1/63 ид.ч. от стълбището, общата избена част, общата таванска част, външната водопроводна инсталация, външната канализация, външната ел.мрежа до ел.табло и от правото на строеж върху държавен поземлен имот, съставляващ УПИ I и II, в стр.кв.353 по плана на гр.Плевен, който имот съгласно схема №15-36199-16,01,2023 г. на СГКК-Плевен представлява – САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор 567225.660.92.1.14. по КККР на гр.Плевен, одобрени със Заповед №РД-18-71/06,06,2008 г. на ИД на АГКК, с последно изменение на КККР, засягащо самостоятелния обект от 16,01,2023 г., с адрес ан имота – ***; самостоятелния обект се намира на етаж 6 в сградата с идентификатор 567225.660.92.1.; с предназначение – жилищна сграда-многофамилна; сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор 567225.660.92.; предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение; брой нива на обекта: 1; посочена в документа площ: 100 кв.м.; прилежащи части – избено помещение с площ от 7 кв.м., таванско помещение с площ от 7 кв.м., 1/63 ид.ч. от общите части на сградата; ниво – 1; съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 567225.660.92.1.15; под обекта - 567225.660.92.1.11.; над обекта - 567225.660.92.1.17.; стар идентификатор – няма. Посочва се, че дарителите си запазили правото на ползване върху имота до края на живота си безвъзмездно. Твърди се, че дарителите са възрастни хора, с множество забОвания, и имащи нужда от подпомагане в ежедневието. Посочва се, че потърсили сина си /надареният/, за да ги подпомогне материално, но не получили издръжка. В заключение МО.т съда да постанови решение, с което да отмени на основание чл.227, ал.1, буква «в» от ЗЗД дарението, отразено в нот.акт №42, том V, рег.№5510, н.д.№373 от 2006 г. на нотариус *** И.. Към ИМ са приложени писмени доказателства по опис и са направени доказателствени искания. В съд.заседание проц.представител на ищите моли съда да уважи иска, още повече, че ответникът го признава.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът, чрез адв.О. Б. от ПАК, депозира писмен отговор, в който ангажира

становище, че признава предявения иск като основателен. Моли съда да не уважава док.искания на ишците, с оглед признанието на иска. В с.з. адв.Б. моли съда да се произнесе с решение, с което да се отмени сделката по дарението.

Съдът, като съобрази становищата на страните, на основание събраните по делото доказателства и закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Безспорно между страните по делото е, а и видно от представения по делото нотариален акт №42, том V, рег. №5510, н.д.№373 от 2006 г. на нотариус *** И., че ишците са дарили на ответника процесния недвижим имот.

Ответникът не оспорва обстоятелството, че живее и работи в ***, рядко се прибира в България и не е в състояние да полага грижи за родителите си /ишците/, нито да им предоставя средства за издръжка, от които се нуждаят.

С оглед на обсъдените доказателства съдът намира от правна страна следното:

Дарението, съгласно разпоредбата на чл.227, ал.1 б.„в“ от ЗЗД, може да бъде отменено, „когато дареният откаже да даде на дарителя издръжка, от която той /последният/ се нуждае“. Константната съдебна практика и съдебната теория приемат, че договорът за дарение е едностранен, правни задължения възникват със сключването му само за дарителя. Дареният има само морални задължения, тъй като целта на договора е той да бъде облагодетелстван. Законодателят, с разпоредбата на чл.227, ал.1, б.„в“ от ЗЗД, свързва определени обстоятелства в правнорелевантни факти, при които моралното задължение на дарения се трансформира в правно такова и неговото неизпълнение поражда правото на дарителя да иска отмяна на направеното дарение. Няма спор, че тези обстоятелства, които формират и предмета на спора по иска по чл.227, ал.1, б.„в“ от ЗЗД, са изпадане на дарителя в нужда, отправено искане до надареното лице и отказ на последното да даде исканата издръжка. Правната симетрия и равнопоставеност на субектите на облигационната връзка, съпоставени с целта на договора за дарение - да се облагодетелства едно лице с конкретно имущество, не допуска когато дарителя изпадне в материално затруднение, което би посрещнал ако разполагаше с даденото като дар имущество, да не получи насрещна материална престация под формата на подпомагане. Именно за това ако е налице отказ, то възниква правото на дарителя да иска отмяна на дарението, като задълженото лице по чл.227, ал.1, б.„в“ от ЗЗД е дареният.

За да се прецени дали дарителят има нужда от издръжка, следва да се съобрази дали същият е изпаднал в трайна нужда от средства за своето съществуване. За да възникне задължение за надарения да заплаща издръжка, то следва да са настъпили факти, сочещи, че дарителят е изпаднал в нужда, и единственият начин да излезе от нея е издръжката на надарения, която при отказ го мотивира да иска отмяна на дарението и връщане на даденото имущество в неговия патримониум, за да може да се издържа /в този смисъл е Решение №1077/28,06,1994 г., по гр.д. №922/1994 г., IV Г.О. на ВКС/.

С оглед направеното признание от страна на ответника съдът счита, че действително ишците са изпаднали в затруднение, а надареният не се е отзовал на поканата за издръжка. Ето защо съдът приема, че е налице първата предпоставка от фактическия състав на чл.227, ал.1, б.„в“ от ЗЗД, а именно - изпадане на дарителя в нужда.

Съгласно константната съдебна практика /например Решение №222/10.07.2000 г. на ВКС по гр.д.№1349/1999 г., I Г.О./, за да се счита, че има отказ за даване на издръжка, то следва да е поискано от дарителя да му бъде заплащана такава издръжка. По делото ответникът изрично признава в отговора на ИМ, че ишците са изисквали от своя син да полага грижи за тях и да им осигури средства, с оглед напредналата им възраст и здравословно състояние, но ответникът не е удовлетворил техните нужди, поради което съдът приема, че е налице и втората предпоставка за уважаване на иска по чл.227, ал.1, б.„в“ от ЗЗД – отправено искане до надареното лице за издръжка.

Третата предпоставка по исковата претенция е наличието на отказ за даване на издръжката, като този отказ може да бъде устен, писмен, изричен или мълчалив. Доказателствената тежест за този факт е на ответника по делото, доколкото ишците твърдят един отрицателен факт – недаването на издръжка. Ответникът е признал иска, поради което съдът приема, че същият не е заплащал такава.

С оглед на обсъдените доказателства, съдът намира, че се установи наличието на условията за отмяна на договора за дарение и исковата претенция с правно основание чл.227, ал.1, б.„в“ от ЗЗД за отмяна на договор за дарение, обективиран в нот.акт №42, том V, рег.№5510, н.д.№373 от 2006 г. на нотариус *** И., е основателна, и следва да бъде уважена.

С оглед изхода на спора на ишците се дължат сторените по делото разноси, които ответникът следва да им репарира.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл.227, ал.1, б.”в” от ЗЗД договор за дарение, обективиран в нотариален акт за дарение на недвижим имот нот.акт №42, том V, рег.№5510, н.д.№373 от 2006 г. на нотариус *** И., по силата на който И. П. П., ЕГН *****, и Р. К. И., ЕГН *****, като дарители, са дарили на сина си П. И. П., ЕГН *****, от ***, следния свой собствен недвижим имот - ап.№14, находящ се в ***, на шестия етаж, състоящ се от две спални, хол, столова, кухня, баня, клозет, с изложение изток, запад, север, с площ от 100 кв.м., при съседни: отдолу – ***, от горе – ***, юг – ***, изток, запад и север – двор, заедно с принадлежащите към апартамента избено помещение във вътрешната страна на мазето с площ от 7 кв.м., при съседни: ***, ***, коридор, както и таванско помещение в западната страна на тава от 7 кв.м., при съседни: ***, общо помещение и коридор, заедно с 1/63 ид.ч. от стълбището, общата избена част, общата таванска част, външната водопроводна инсталация, външната канализация, външната ел.мрежа до ел.табло и от правото на строеж върху държавен поземлен имот, съставляващ УПИ I и II, в стр.кв.353 по плана на гр.Плевен, който имот съгласно схема №15-36199-16,01,2023 г. на СГКК-Плевен представлява – САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор 567225.660.92.1.14. по КККР на гр.Плевен, одобрени със Заповед №РД-18-71/06,06,2008 г. на ИД на АГКК, с последно изменение на КККР, засягащо самостоятелния обект от 16,01,2023 г., с адрес ан имота – ***; самостоятелния обект се намира на етаж 6 в сграда с идентификатор 567225.660.92.1.; с предназначение – жилищна сграда-многофамилна; сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор 567225.660.92.; предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение; брой нива на обекта: 1; посочена в документа площ: 100 кв.м.; прилежащи части – избено помещение с площ от 7 кв.м., таванско помещение с площ от 7 кв.м., 1/63 ид.ч. от общите части на сградата; ниво – 1; съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 567225.660.92.1.15; под обекта - 567225.660.92.1.11.; над обекта - 567225.660.92.1.17.; стар идентификатор – няма.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК П. И. П., ЕГН *****, от ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на И. П. П., ЕГН *****, и Р. К. И., ЕГН *****, двамата от ***, сторените по делото разноси в размер на 1500,00 лева за адвокатско възнаграждение и 447,41 лева за внесена държавна такса.

Решението може да се обжалва пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____